

ביצה צולין פרק שבעי פמחים

עין משפט
גר מצוה

ביביצ' צוין. ותווכחו לתוכך פיו (ט). אַתָּה מְלֵא רַי מִצְרָי מִתְּבוֹנָן סְבִבָּה לְמִתְּבוֹנָן בְּכָל צָלָל יְפֻלָּה שְׁפָמָה
פי לוֹפִי צְנוּמָן סְבִבָּה לְמִתְּבוֹנָן בְּכָל צָלָל יְפֻלָּה שְׁפָמָה
לוֹמֶר קוֹי זִימָה שְׁמִינִית נְגִמָּה וּקְדִיבָּה דָמָה לִירָה : **נְחַתָּךְ** מִמְנוֹ
אֲבָר אַיִן וְהַמְּקוּם. נְהָרָה נְלִיבָּה דָמָרוֹת נְקָלָנוּ הַכְּלָמָדָס אֲכִילָה
מִיפְסִילָן מְלָהָמָיָה נְקָלָנוּ בְּפִירָק סְמָךָה

ב-ב' יצד זו נון. אפוד אל רמוון, טעמן מפלט צגמלהו: וגונן אלה
לרגענו צו'. דכלתיג' נלי עס לרמזו עס קלעווין וגו' כוון קלחיד
הצממע: ממין ציטול צו' זה. סטבנאל בני מעוי נטמכו כמו זטמן
אסקידיליס: פולון חוטאנו. מותקן צבוף נטעללה מפיי צל טלה: נל'

תורה אור השלם

גלוון השם

מוסך ר' י
זען חון. סמאנטיל יפה
הנומינטום לנו ענ' סמיוט
הנטוּרָלִיְתַּם קול זא מין דונש
סמסכומען קול זא מין דונש
שעבוריין ס. וכעניע ברכות
ט. וואה רשי' שמואל א
הה... ט' ר' ט' ר' גדי

מופת הומפוף
א. ברורוילוי משמע
ב. בשווק השפדי
כ. בלחמה תחבורו. ס. ג. משען השם
ד. משען הדיבור פטלון. ס. ס.
ה. בילוי קצוץ. ס. ס.
ו. ואמא לא שריאן אאי'
ז. בלחמה השם של כלבי
ח. רך לולו וריה ויל. ס.
ט. פין שאנן הדם החור
י. בלאנכל. ס. ז. רוח שפדי
ל. לחשורי הכא במליה
מ. מורה ד. ס. ס. ח. משפט

פליטת ציר. סט.

ב' יצד צולין את הפסח מביאן שפוד של רמוון ותווכו להruk פיו עד בית הקובתו ונוטן את כרעוי ואת בני מעיו להחכו רבבי ר' יוסי הגלילי ר"ע אומר בקמיה בשולחן הוא וה אלא תולין חוץה לו: אין צולין את הפסח לא על השפוד ולא על האסכלא א"ר עדרוק מעשה בר"ג שאמר לטבי עבדו צא צוללה לנו את הפסח על האסכלא: גמ' ונוי קומטוי מיחמת השפוד ורוחמנא אמר צל' אש לא צלי מהמת דבר אחר ונויו של דקל אידי' לא-יאת ליה שבוי מפיק מיא והו כמבושל ונוי של התאננה אידי' דמחלחן מפיק מיא והו אלה כמבושל ונויו של אלון של הרוב ושל שכמה אידי' דאית ביה קיטרי שעיש' קיטרי ואבע' א' לרמוון נמי אידי' דתניא רבי יהודה אמר בשם של בגבגא בר שותא לדית ביה קיטרי והוא איכא כי פסקיה דמפיק לב' פסקיה לבר מתני' דלא ברבי יהודה דתניא רבי יהודה אמר בשם של ששפוד של עץ אינו נשרכ' כך שפוד של מותכת אינו מרותח אמרו לו וזה חם מקצתו חם צולו וזה חם מקצתו אינו חם כלל: נוטן את ברבי וכו': ^טתניא רבי ישמעאל קורייחו ר' תוך תוך ר' ט' קורייחו גדי מקולם ת"ר' איזחו גדי מוקלים דאפשר לאכול בליל' פסח ביום הוה בחחרך ממנהן אבר דאף על גב דקה מטוי ליה בחדחה אמרת לא נשך מיביעא א"ר ששת שלקלין במוחבר אמר רביה יהאי מולייתא שרוא א"ל אבוי והוא קא בלע דמא א"ל בכולעה כד פולטה נמי מא מפייע ליה נוטן את ברבי וגדי בני מעיו להחכו מ"ט לאו מושם אמרין כובלעו כד פולטו אמרו שאני החתם כוון דאיתא בית השחתה דמחלחל מירב

ב' ז'

עורך או שותחן הכבש כך פולטו בולעו מכם ופולטו מכם. והוא מלאה בצלילה הדיא, דוד עגנון הפסח קהני לה, אבל בשיולו או בשילקה לא. ואתניתן לסייעיה מומניה' דתני נוקן את ברינו' ואת בני מעין להלכו. ודודען שני המה בין מוחלט בית השחתה מידרב ואילך ולא בלע.